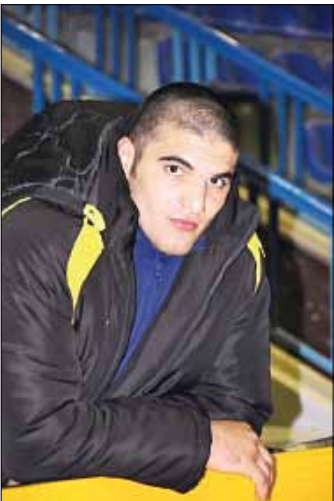

گپ

محبوب بعد از نایب‌قهرمانی در آسیا:

به خاطر بی‌تجربگی‌ام باختم

■ شرق:دومین جودوکار المپیکِ ایران در حالی مسیر ورزش قهرمانی را پیش گرفته که فاقد تجربه‌ی میداین بزرگ است. او که طی یکسال‌ونیم حضورش در تیم‌ملی بزرگ‌سالان، تنها یک عنوان پنجمی و نایب‌قهرمانی آسیا را در کارنامه خود داشته، حالا در آستانه ۲۱سالگی شانس حضور در بزرگ‌ترین رویداد ورزشی جهان را به دست آورده است. جواد محبوب که با کسب مدال نقره مسابقات قهرمانی آسیایی ازبکستان در جمع ۲۲نفر اول وزن خود در آسیا قرار گرفته، با سهمیه قارای سهمیه المپیک لندن را گرفته است. او می‌گوید اگر تجربه بیشتری داشت، قطعا می‌توانست رودکی صاحب مدال طلای این رقابت‌ها و با صعود در رنکینگ جهانی المپیک شود. «من در فینال به حریف اُزبک خوردم که رنک چهار جهان داشت. مناسفانه چون دومین بازی که در این رقابت‌ها شرکت می‌کردم شناختی از رقیب‌ام نداشتم، به همین دلیل در فینال با ضربه فنی مغلوب شدم. از طرفی چون ازبکستان میزبان مسابقات بود، جو سالن هم بیش از حد پر روحیه‌ام اثر گذاشته بود و نتوانستم خودم را نشان دهم. اما با این حال همین که توانستم در کمتر از دو سال با این شرایط بدی که بر فدراسیون حاکم بود عنوان پنجمی‌ام را به دومی آسیا برسانم، از عملکردم راضی‌ام.» محبوب اگرچه می‌داند شانسی برای مدال آوری در لندن ندارد، اما می‌گوید از تجربه حضور در این میدان بزرگ استفاده می‌کند تا نتیجه کارش را در مسابقات جهانی برزیل ببیند. «من هم مثل بقیه برای گرفتن مدال به المپیک می‌روم و تمام تلاشم را می‌کنم. بعد از المپیک هدف اصلی‌ام مسابقات جهانی برزیل است که در آبان‌ماه برگزار می‌شود. امیدوارم بتوانم در برزیل اولین مدال جهانی‌ام را در رده بزرگسالان کسب کنم.» او که مدال مسابقات مسترز جوانان جهان و قهرمانی آسیا را دارد از شرایط موجود تیم‌های ملی ابراز رضایت می‌کند: «ی‌کاش این تغییر و تحولات زودتر انجام می‌شد.اگر این کادر فعلی زودتر می‌آمدند، حداقل با چهار سهمیه به المپیک می‌رفتم. البته من منکر زحمات مربیان قبلی نمی‌شوم اما از وقتی آرش میراسماعیلی آمده، تیم به معنای واقعی مسیر خودش را پیدا کرده است.اگر این روند به همین شکل ادامه پیدا کند، حتما در مسابقات قهرمانی آسیایی سال آینده نتایج بهتری می‌گیریم.»نارنده مدال قهرمانی آسیایی ازبکستان در وزن منهای صدکیلوگرم معتقد است چون در طول این مدت اردوهای تیم‌ملی ثابت نداشته، باید در فاصله مانده تا المپیک بیشتر در اردوهای مشترک شرکت کند. «اگرچه ما زمان زیادی را از دست دادیم ولی اگر شرایطی فراهم شود که این دو ماه باقیمانده را بیشتر در اردوی مشترک با جودوکاران مطرح خارجی بشنیم، با آمادگی بهتری راهی المپیک می‌شویم. فکر می‌کنم این موضوع برایمان از حضور در تورنمنت‌های تدارکاتی بیشتر ارزش دارد.»

نگاه

رودکی و محبوب در راه روسیه

■ رقابت‌های گرانداسلم مسکو؛از جمله‌معتبرترین تورنمنت‌های جودو جهان است که طی روزهای پنجم و ششم خردادماه با شرکت برخی از بهترین‌های جهان برگزار خواهد شد. برای حضور در این مسابقات، ۲۳۴ جودوکار از ۴۱ کشور جهان ثبت‌نام کرده‌اند که ۱۱۴ نفر در بخش مردان و ۹۰ نفر در بخش بانوان به رقابت خواهند پرداخت. دو جودوکار المپیکِ کشورمان نیز در این مسابقات به روی تاتامی می‌روند. جواد محبوب و محمدرضا رودکی روز سوم خردادماه با هدایت آرش میراسماعیلی راهی مسکو خواهند شد. در وزن ۱۰۰- کیلوگرم ۲۱ جودوکار حضور دارند. در اِسن وزن جواد محبوب باید با برخی بزرگان جهان مبارزه کند. «حادین» از مغولستان نفر پنجم رنکینگ جهانی و قهرمان بازی‌های المپیک ۲۰۰۸ یکن و «آنا‌ی تاکاماسا» از ژاپن نفر سوم رده‌بندی بهترین‌های جهان، مهم‌ترین این رقا هستند. «آنا‌ی» دارای مدال طلای ۲۰۱۰ جهان و برنز ۲۰۰۹، طلای یونیورسیاد، نقره بازی‌های آسیایی گوانگجو و طلای ۲۰۰۷ آسیاست. در وزن ۱۰۰+ کیلوگرم نیز ۱۲ جودوکار حضور دارند که سرگروه تیم‌ملی کشورمان یکی از معروف‌ترین جودوکاران حاضر در این وزن است. «کیچی سوزوکی» که یکبار در رقابت‌های جهانی ۲۰۱۱ فرانسه مغلوب رودکی شد و از رسیدن به مدال بازنمده، یکی از رقبای جدی نماینده سنگین‌وزن کشورمان است.

شرق: جودو ایران اگرچه در بازی‌های المپیک هیچ‌گاه صاحب مدالی نشده است، اما در المپیک آتن ۲۰۰۴ با هفت شرکت‌کننده به همراه ژاپن، فرانسه و کره‌جنوبی با بیشترین سهمیه در رده مردان راهی این بازی‌ها شد. در المپیک ۲۰۰۸ هم تیم کشورمان با شش جودوکار به یکن رفت تا بازم پرتعدادترین تیم حاضر در مسابقات باشد. اما برای المپیک لندن دیگر از سهمیه‌های پرتعداد خبری نبود. ناکامی‌های بی‌دری در رقابت‌هایی که حکم انتخابی المپیک را داشت سبب شد تا جودو ایران این بار فقط با دو شرکت‌کننده بزرگ‌ترین رویداد ورزشی جهان را تجربه کند. کارشناسان بر این باورند که اگر تغییر مدیریتی در فدراسیون صورت

حالا دیگر خیالش از بابت همه چیز راحت است. حداقل اینکه می‌داند قرار است تا المپیک، بدون حاشیه تمرین کند. مهم‌تر از همه اینکه با قرار گرفتن در بین ۲۲ جودوکار برتر دنیا سهمیه المپیک لندن را گرفته است. آن قدر خوشحال است که حتی دوست ندارد دیگر از روزهای تلخی که داشته حرفی بزند. خوشحال از اینکه هم‌دوره‌های قدیمی‌اش را دوباره کنار خود می‌بیند. نفر پنجم المپیک ۲۰۰۸ یکن اگرچه با شرایط آشفته‌تری نسبت به چهار سال قبل راهی المپیک لندن می‌شود اما به نظر می‌رسد از لحاظ روانی آماده‌تر است چراکه می‌گوید آرش میراسماعیلی و مسعود حاجی آخوندزاده به او و جودوی ایران جان دوباره‌ای داده‌اند.

■ ■ ■

■ از مسابقات ازبکستان شروع کنیم. انتظار این را داشتی که با سهمیه برگریدی؟

در واقع با شرایط حادی که جودوی ما طی این یکی، دو سال اخیر داشت فکر می‌کنم کسی انتظار این را نداشت که بتوانیم برای المپیک لندن سهمیه بگیریم. اما خدا را شکر با حضور آرش میراسماعیلی و مسعود حاجی آخوندزاده در کادرفنی همه چیز فرق کرد و اوضاع آشفته تیم‌ملی سروسامان گرفت. خوشبختانه برنامه‌های تمرینی خوب این دو در کنار کمک‌های مربیان بدنساز تیم‌ملی به اضافه یک دوره اردوی مشترک کوتاه‌مدت در ازبکستان باعث شد تنها در فاصله دوماه مانده تا مسابقات قهرمانی آسیایی این نتیجه را بگیریم. با این همه باید بگویم چون رقابت‌های تاشکند، آخرین مسابقه انتخابی المپیک در قاره آسیا بود واقعا شرایط حساسی داشتیم. اگرچه همه بچه‌های تیم نتوانستند نتیجه خوبی بگیرند ولی در مجموع تیمی عملکرد رضایت‌بخشی داشتیم چون بعد از چهار سال توانستیم در رده سوم آسیا قرار بگیریم.

■ **خودت فکر می‌کردی قهرمان شوی؟**

بله، خیلی امیدوار بودم. البته من اگر دوم هم می‌شدم جزو ۲۲ نفر اول رده‌بندی جهانی می‌آمد و سهمیه المپیک را می‌گرفتم. تا قبل از این، همه بیشتر امیدوار بودند که تنها من از سهمیه قاره آسیا ورودی بگیرم. اما خوشبختانه به‌رغم همه مشکلات و سختی‌هایی که در این مدت تحمل کردم همه چیز خوب پیش رفت و من با قرار گرفتن در جمع ۲۲ نفر اول جهان و مرتضی محبوب از سهمیه قاره آسیا ورودی گرفتم.

■ **پس با این شرایط کار زیاد سختی برای گرفتن سهمیه نداشتی؟**

تقریبا، در مجموع اگر بخواهیم حساب کنیم جودوکاران سنگین‌وزن صاحبنام آسیا ازبکستان، کره‌جنوبی و ژاپن هستند. جودوکار ازبک که مطرح‌ترین حریف من در رقابت‌های قهرمانی آسیا بود در این مسابقات شرکت نکرد. نماینده کره هم که نفر چهارم جهان بود در مرحله ماقبل فینال مقابل حریف ژاپنی باخت. با این شرایط من باید در فینال با جودوکار ژاپنی مسابقه می‌دادم. این ژاپنی، جوان بود و زیاد شناخته شده نبود. با اینکه دو عنوان قهرمانی جوانان جهان را داشت در دو تورنمنت رده بزرگسالان هم طلا گرفته بود اما توانستم شکستش بدهم.

■ **برسیم به اوضاع بسیار بدی که جودو طی دو سال گذشته با آن دست به گریبان بود.**

متاسفانه واقعا شرایط متلاطمی داشتیم. جدای از اینکه خیلی تغییر و تحولات در فدراسیون انجام می‌شد اصلا آراش و ثبات هم نداشتم. ما از بعد بازی‌های آسیایی ۲۰۱۰ گوانگجو از ۱۰۸ مسابقه که برای کسب سهمیه المپیک در قالب رقابت‌های گرانداسلم، گردنبری جهانی و آسیایی برگزار شد فقط در ۱۶ مسابقه شرکت کردیم. اوضاع بیشتر از آنچه که فکرش را کنی به‌هم ریخته بود. تمام این مدت هیچ اردوی مشترکی نداشتم و به تورنمنت‌هایی که می‌رفتم همه سطح فوق‌العاده سنگین و بالایی داشتند و نتیجه‌ای نمی‌گرفتم. بدتر از همه این‌ها راه چهارماه یکبار هم یک سرمربی و مدیر تیم‌های ملی ما را هدایت می‌کرد. نزدیک به شش‌ماه سرمربیگری تیم را به جیرولامو از ایتالیا دادند اما به دلیل نداشتن مدیریت و یک‌سری اتفاقات دیگری که افتاد عذرش را خواستند و او رفت. بعد از جیرو، خسرو دلیر آمد ولی او هم به مشکل خورد. دو ماه بعد تیم را ترک کرد. مدتی هم که مربی نداشتم تا اینکه بالاخره آقای میراسماعیلی به عنوان مدیرفنی و آقای آخوندزاده در سمت مربی هدایت تیم را به دست گرفتند.

■ **خودت هم به‌دلیل این مسایل یک مدت اردو را ترک کردی؟**

بله، البته مشکلات بیشتر از این‌ها بود. متاسفانه تیم بدون هیچ تمرین، اردو و برنامه‌ریزی به مسابقات اعزام می‌شد که واقعا نرفتم‌مان بهتر از رفتن بود. ولی با این حال دیگر دوست ندارم درباره گذشته صحبت کنم چون الان با تغییرات انجام شده کادر مدیریتی در فدراسیون و البته کادرفنی تیم‌ملی شرایط رو به‌بهبود است.

■ **فکر می‌کنی اگر این تغییرات زودتر انجام می‌شد، می‌توانستی بیشتر سهمیه‌بگیری؟**

قطعا، شما ببینید ما یک بازه زمانی دو ماهه با حضور میراسماعیلی و آخوندزاده توانستیم در یک مسابقه آسیایی نتیجه بگیریم. ما با عنوان سومی رقابت‌های قهرمانی آسیایی تاشکند در رده‌بندی فدراسیون جهانی ۵۰۰،۴۰۰ امتیاز گرفتیم. اگر ما این امتیاز را حداقل در دو، سه تورنمنت گذشته به دست می‌آوردیم مطمئنا الان سهمیه‌های بیشتری داشتیم.

■ **قبول دارید که مدیریت ضعیف‌امینی، باعث از بین رفتن جودو ایران در این چند سال اخیر شد؟**

آقای امینی جدا از رابطه مربی و شاگردی که با من داشتند واقعا آدم دلسوژی بودند اما مناسفانه در بحث مدیریت، چه در فدراسیون و چه در کادرفنی تیم‌ملی چون افراد بلندی‌اطرافش بودند، نمی‌توانست درست عمل کند. من شاهد بودم که از

ورزش

جودو؛ جمع وجورترین تیم المپیک

نمی‌گرفت شاید درست مثل المپیک ۹۶ آتلانتا تنها با یک جودوکار راهی المپیک می‌شدیم. واقعیت این است جودو ایران در یکی، دو سال گذشته آنقدر گرفتار «حاشیه» شده بود که «متن» را به کلی فراموش کرده بود. سوءمدیریت علیرضا امینی رییس پیشین این فدراسیون و حضور مشاوران نالبد در کنار او، ناکامی در رقابت‌های جهانی، قارهای و مسابقات گزینشی المپیک و داستان استخدام و اخراج زودهنگام «جیرو لاما» سرمربی ایتالیایی تیم‌ملی کار را به آنجا کشاند که حتی رقابت‌ها با آن مواجه شده بودند انتظار آن نمی‌رفت که این

تیم بتواند در ازبکستان کاری از پیش ببرد چراکه تنها در صورت کسب مدال طلا جواز المپیک را می‌گرفتند اما شرایط به گونه دیگری رقم خورد و تاتامی تاشکند برای ایرانی‌ها آمد. داشت. مدال طلای رودکی در سنگین‌وزن او را در جمع ۲۲ جودوکار برتر رنکینگ جهانی قرار داد تا جواد محبوب هم با کسب نشان نقره مستقیما از سهمیه قاره آسیا ورودی المپیک را بگیرد. جودو ایران حالا با دو مسافر جمع و جورترین تیم المپیکِی است؛ تیمی که یک عضوش دنیایی از تجربه است و دیگری در ابتدای راه قهرمانی و فاقد تجربه در میداین بزرگ! آیا این تیم «قلی» می‌تواند امیدبخش کاروان ورزش کشورمان در تاتامی لندن باشد؟

گفت‌وگو با «محمدرضا رودکی» جودوکار سنگین‌وزن ایران در المپیک لندن:

میراسماعیلی جودو را نجات داد

سارا کودرزی

عکس: مهدي حسيني،شرق

■ **اما تو هم شرایط فیزیکی خیلی بهتری از بعضی از این حرفات داری؟**

بله،من و تدی رتر و رافائل برزلی از همه بلندقدتریم ولی بالاخره جودو تکنیک‌های زیادی دارد. کسی که قدش کوتاه‌تر است اگر بتواند فن دست بزند به ما مسلط‌تر می‌شود. با این حال جودو آنقدر تکنیک دارد که بتوانی از فاکتورهای هرکسی بهترین استفاده را کنی.

■ **از وقتی قی با که شگرد ایرانی‌ها در جودو بود را حذف کردند کار شما خیلی سخت شده!**

نه فقط ما، مغول‌ها و کشورهای سابق شوروری سابق کارشان سخت شده. آرش میراسماعیلی با همین فن با چهار در رقابت‌های پاریس از همین حریف کرای که در ازبکستان شکستش دادم جودو بود ولی وقتی فن زدم چهارتا از دنده‌هایم شکست و به او باختم.

■ **خیلی‌ها معتقدند تو در سنگین وزن چه از لحاظ فیزیکی و چه از لحاظ توان بدنی از محمود میران هم بهتری، فکر می‌کنی بتوانی در این المپیک مدال بگیری؟**

فکر می‌کنم این شرایط خوبی که بعد از تغییر و تحولات مدیریتی در تیم‌های ملی حاکم شده اگر به همین شکل ادامه داشته باشد و امکانات دادن مثل اردوی مشتر، که تورنمنت‌های تدارکاتی و مربی بدنساز هم بالای سر باشد، بتوانم نتیجه بهتری از المپیک پکن بگیرم.

■ **یعنی قول مدال نمی‌دهی؟**

ببینید ورزشکاری که انفرادی مسابقه می‌دهد آن هم در رشته‌ای مثل جودو که اگر فنی بخوری جبران امتیاز از دست‌رفتاش خیلی سخت است قول مدال‌دادن یک ریسک بزرگ است. ولی سعی می‌کنم تا آنجا که در توانم باشد برای مدال بجنگیم.

■ **از حرفات شناخت داری؟**

رقبای من جودوکاران ازبک، ژاپن، آلمان، برزیل، کوبا و فرانسه هستند که با همه آنها به جز تدی رتر فرانسوی که اعجوبه ورزش این کشور شناخته‌شده مسابقه دادم و شناخت دارم.

■ **ولی اگر به او بخوری کارت خیلی سخت است؟**

بله، هر کس که به المپیک می‌آید برای بردن می‌آید. چون اینجا میدانی است که همه بهترین‌ها هستند.

تاریخچه

جودو ایران؛ از آتلانتا تا لندن

پنج مقام پنجمی در چهار حضور المپیک

انو شیروان دادگر

■ از آن روزی که ژاپنی‌ها با هزار ضربه و زور جودو را وارد المپیک کردند ۴۸ سال می‌گذرد. در توکیو ۱۹۶۴ جودو به عنوان اولین رشته رزمی وارد بازی‌های المپیک شد؛ حضوری که همچنان ادامه دارد و البته هیچ خطری هم برای حذف شدن آن را تهدید نمی‌کند. با اینکه از ورود جودو به جمع رشته‌های المپیکِ نزدیک به نیم‌قرن می‌رسد، اما برای جودو ایران تجربه حضور در بازی‌های المپیک، به المپیک ۱۹۹۶ آتلانتا برمی‌گردد؛ آنجا که پرنده تنها شرکت‌کننده کشورمان یعنی «میر قمی» با دو برد و دو باخت بسته شد. چهار سال بعد در المپیک سیدنی سهمیه جودو ایران از یک به سه رسید و نتایج به‌دست‌آمده هم تقریبا امیدوارکننده بود. «آرش میراسماعیلی» که در حال حاضر مدیریت فنی تیم‌ملی و نایبرئیسِی فدراسیون جودو را برعهده دارد تا یک‌قدمی مدال پیش رفت، اما در آخرین مبارزه برابر «جیرو لامو» ایتالیایی، شکست خورد و به مقام پنجمی رسید (جیرو همان کسی است که در دوره ریاست علیرضا امینی سرمربی تیم‌ملی بود و باوجود قراردادش تا المپیک ۲۰۱۲ اخراج شد). «کاظم ساریخانی» دیگر نماینده جودو کشورمان در این دوره از بازی‌ها بود که با سه برد و یک شکست به عنوان هفتمی دست یافت. «سید محمود میران» در سنگین‌وزن اما با یک باخت خداحافظی زودهنگامی از بزرگ‌ترین آوردگره ورزشی جهان داشت. البته «سید محمود» چهار سال بعد در المپیک ۲۰۰۴ آتن نمایش خوبی را ارایه داد و در رده پنجم قرار گرفت. «مسعود حاجی آخوندزاده» در سبک‌وزن هم عملکرد مناسبی داشت و اگر در آخرین مبارزه خود مقابل خازرگیلی مغلوب نمی‌شد حداقل می‌توانست با مدال برنز به کارش پایان دهد، اما چنین نشد تا او هم مثل میران پنجم شود. رضا چاه‌خندق، عباس فلاح، مسعود خسروی‌نژاد و حامد ملکم‌محمدی دیگر نمایندگان کشورمان در آتن بودند که نتوانستند کاری از پیش ببرند. در المپیک ۲۰۰۸ یکن باز هم تیم ایران با دو مقام پنجمی پرونده‌اش بسته شد. «علی مملومات» در وزن منهای ۷۳ کیلوگرم و «محمدرضا رودکی» در سنگین‌وزن جودوکارانی بودند که کارنامه بهتری نسبت به چهار نماینده دیگر کشورمان در پکن داشتند. مسعود حاجی آخوندزاده، آرش میراسماعیلی، حامد ملکم‌محمدی و حسین قمی دیگر جودوکاران این تیم بودند که از دور مسابقات حذف شدند. باید دید در المپیک لندن دو نماینده جودو ایران طلسم بی‌مدالی را می‌شکنند و از مرز پنجمی عبور خواهند کرد؟

یادداشت

سهمیه با دل‌واپسی

محمد کیهان

پیشکسوت جودو

جودو ایران در حالی دو سهمیه برای حضور در المپیک ۲۰۱۲ لندن به دست آورده که به واقع باید گفت هیچ کاری برای آن انجام نشد. شاید اگر تغییرات مدیریتی در راس فدراسیون و کادر فنی تیم‌ملی در این دو، سه ماه اخیر صورت نمی‌گرفت ما الان همین دو سهمیه را هم کسب نمی‌کردیم. به اعتقاد من آرش میراسماعیلی تاثیر گذارترین فردی بود که توانست طی این مدت تیم‌ملی را متحول کند. او با حبس مسوولیت بیش از حد و دلواپسی‌هایی که داشت بیشتر از هر کس دیگری از خودش مایه گذاشت و موفق شد در این شرایط سخت همان تیم از هم پاشیده قبلی را دور هم جمع کند و سر و سامان بدهد. میراسماعیلی بیشتر از آنکه فرصت داشته باشد تا کار فیزیکال و تکنیکی روی ملی‌پوشان انجام دهد، از نظر روانی روی آنها کار کرد. به هر حال این سهمیه‌ها گرفته شده و همه اهالی این رشته با وجود تمام روزهای بدی که این فدراسیون پشت سر گذاشته، خوشحالند اما چهار سال این موضوع بررسی شود که چرا بعد از گذشت یکبار پیکان المپیک پکن کار جودو ایران به اینجا کشیده شد و در آخرین قایق مانده به المپیک لندن رسید. اگر انتقادهای پیشکسوتان و قدیمی‌ها قدری جدی گرفته می‌شد و مسوولان فضای مسموم مدیریتی قبل را زودتر تغییر می‌دادند ما الان حداقل چهار سهمیه داشتیم. اگرچه با دگرگونی‌ای که در فدراسیون رخ داد، وضعیت بهتر شده و همه با جان و دل کار می‌کنند و کسانی هم که بیرون گود بودند دوباره به این مجموعه برگشته‌اند اما باز هم نگرانی‌ها از آینده جودو دارد؛ نگرانی از اینکه نتکند این دوران فقط به روزهای نزدیک المپیک ختم شود و بعد از مدتی دوباره به فقر گذشته برگردیم. اگر ما از همین الان سرمایه‌گذاری و برنامه‌ریزی اصولی را روی تیم‌های نوجوان شروع کنیم و کادر آموزشی را زودتر کنار تیم‌های ملی پایه به صورت مداوم قرار دهیم تا چهار سال دیگر برای المپیک بعدی مشکلی نخواهیم داشت. به هر حال قبلی نشان داده بدنامی‌ها را داریم که بتوانیم به عنوان‌های بهتری برسیم. اگرچه شرایط ناسامان جودو در طول این مدت پیش‌پیشی را برای کارشناسان خیلی سخت کرد اما بعید نیست که توسط محمدرضا رودکی صاحب مدال شویم.